

Preterm labor

زایمان پره ترم و مرگ و میر ناشی از آن، معضلای است که اکثر کشورهای جهان با آن مواجه هستند. در سال 2001 در ایالات متحده آمریکا تقریباً 28000 نوزاد در سال اول زندگی جان خود را از دست داده اند و زایمان پره ترم به عنوان عامل حدوٰد دو سوم این مرگها مطرح شده است. به طور کلی بر طبق تحقیقات انجام شده در آمریکا میزان مرگ و میر نوزادی در اثر کلیه علل به جز علل مرتبط با زایمان پره ترم یا وزن کم هنگام تولد کاهش یافته است.

تعریف:

زایمان زودرس به زایمان قبل از هفته 37 کامل بارداری (259 روز) اطلاق می‌گردد. زایمان خیلی زودرس به عنوان حاملگی کمتر از 34 هفته اطلاق شده و حاملگی کمتر از 28 هفته تولد شدیداً نارس نامیده می‌شود.

از واژه وزن کم هنگام تولد برای توصیف نوزادانی بکار می‌رود که در هنگام تولد بسیار کوچک هستند. از نظر سن حاملگی نوزاد ممکنست پره ترم، ترم و پست ترم باشد. از نظر اندازه نوزادان به سه دسته تقسیم می‌شوند: - نوزادان دارای رشد طبیعی یا مناسب برای سن حاملگی (appropriate for gestational age) - نوزادان کوچک برای سن حاملگی (small for gestational age) و نوزادان دارای رشد بیشتر از حد یا بزرگ برای سن حاملگی (large for gestational age).

اگر نوزاد در هنگام تولد وزن کمتر یا مساوی 2500 گرم داشته باشد، وزن کم هنگام تولد (Low birth weight) نامیده می‌شود و اگر وزن هنگام تولد کمتر یا مساوی 1500 گرم باشد وزن خیلی کم (very low birth weight) و اگر وزن هنگام تولد کمتر یا مساوی 1000 گرم باشد و زن شدیداً کم (extremely low birth weight) اطلاق می‌گردد.

اهمیت:

بعلت مرگ و میر و عوارض شدید کوتاه مدت و طولانی مدت نوزادی و کودکی، زایمان زودرس و تولد نوزاد با وزن کم دارای اهمیت فراوان می‌باشد. طبق بررسی‌ها مرگ و موربیدیتی های شدید دوره نوزادی و یا هر دو قبل از هفته 26 شایع هستند. میزان مرگ و موربیدیتی نوزادی، عمدها تحت تاثیر سن حاملگی و بنا برین میزان بلوغ نوزاد و به میزان کمتری تحت تاثیر وزن هنگام تولد قرار می‌گیرد. آستانه مرگ نوزادی در بیمارستان پارکاند 1600 گرم و آستانه موربیدیتی نوزادی 1900 گرم بوده است. غیر از میزان بقا موضوع مهم دیگر ایجاد اختلالات قابل توجه فیزیکی و ذهنی در نوزادان دارای وزن بسیار کم هنگام تولد است. میزان بالای موربیدیتی چشمگیر نوزادی در نوزادان بسیار نارس و همچنین کاهش احتمال زندگی طبیعی آنان در مقابل افزایش ظاهری بقا باید سنجیده شود. برخی از محققان، پیامدهای طولانی مدت را در نوزادانی که در مرز قابلیت حیات متولد شده و زنده مانده اند را گزارش کردند. در یک بررسی که به مدت 5 سال طول کشید و بر روی نوزادن متولد شده در هفته 24 تا 26 انجام شد گزارش شد فقط 20% این نوزادان پس از این مدت کاملاً فاقد نقص بوده اند. نکته مهم در تولد اینگونه نوزادان آنست که بایستی با والدین آنان مشاوره شود و به آنان گفته شود که نوزادانی که از قبل از هفته 24 به دنیا می‌آیند احتمالاً زنده نمی‌مانند و آن دسته از نوزادانی نیز که زنده می‌مانند، احتمالاً سالم نخواهند بود و ناتوانی در تکامل ذهنی و سایکوموتور، عملکرد عصبی و حرکتی یا عملکرد حسی و ارتباطی، حدوداً در نیمی از نوزادان زنده مانده ایجاد می‌شود.

از دیگر موارد اهمیت زایمان پره ترم تاثیر اقتصادی و میزان بار مالی زایمان پره ترم است. طی تحقیقی در آمریکا گزارش شد که بیش از یک سوم از دلارهای هزینه شده برای مراقبتها مربوط به سلامت نوزادان در طی سال اول زندگی، صرف 7% از نوزادانی می‌شود که وزن آنان کمتر از 2500 گرم است. صرف هزینه های بیشتر برای عقب ماندگیهای نکمالی در بقیه دوران کودکی نیز باید در نظر گرفته شود.

پاتوژن:

40 تا 50 درصد زایمانهای زودرس به علت شروع انقباضات رحمی - 30-20 درصد ناشی از پارگی زودرس پرده های جنینی و 20-30 درصد دیگر به علت مداخلات پزشکی برای مشکلات مادری یا جنینی می باشد.

عوامل خطر زایمان پره ترم:

طیف وسیعی از علل و عوامل در بروز زایمان پره ترم نقش دارند. مهمترین عامل سابقه زایمان زودرس می باشد به نحوی که اگر خانمی سابقه یک زایمان زودرس داشته باشد خطر زایمان زودرس در حاملگی بعدی 14-22 درصد می باشد، در حالیکه بعد از دو زایمان این خطر 42-28 درصد و به نبال سه زایمان زودرس قبلی خطر به 67% می رسد. شیوه و سبک زندگی و همچنین عوارض طبی و مامایی می توانند تاثیرات زی ادی در زمان زایمان داشته باشد.

دسته بندی عوامل خطر زایمان زودرس

1- عوارض طبی و مامایی

- پره اکلامپسی و اکلامپسی
- تهدید به سقط (هم خونریزی خفیف و هم خونریزی شدید با از دست رفتن حاملگی قبل از هفته 24، پره ترم لبیر و دکلمان جفت در ارتباط هستند)

2- پاتولوژیهای جفتی

- جفت سر راهی
- خونریزیهای واژینال
- دکلمان جفتی

3- فاکتورهای جنینی

- آنومالیهای جنینی
- محدودیت رشد جنینی
- دیسٹرس جنینی
- مرگ جنین

4- عوامل مربوط به شیوه و سبک زندگی

- سن مادر کمتر از 18 سال و بیشتر از 40 سال
- اضطراب و استرس
- تغذیه بد و شاخص توده بدنی پایین و آنمی
- خستگی مادر و استرس های محیطی یا فکری
- فعالیت فیزیکی زیاد
- زندگی به تنها
- وقایع زندگی مانند طلاق-جدایی-مرگ
- سرپا ایستادن طولانی مدت
- فقر و وضعیت اقتصادی و فرهنگی پایین
- افسردگی
- استفاده از مواد مخدر
- مصرف سیگار
- کمبود ویتامین ث
- استفاده از ماشینهای صنعتی

5 - دیستانسیون شدید رحمی یا اختلال در دیستانسیون رحمی

- حاملگی چند قلویی
- آنومالیهای رحمی
- پلی هیدرآمنیوس
- میومهای رحمی

6 - فاکتورهای سرویکس

- سابقه سقط سه ماهه دوم
- دیلاتاسیون یا افاسمان زودرس سرویکس
- سابقه جراحی سرویکس
- سرویکس نارسا

7 - عفونت

- عفونتهای منقله جنسی
- عفونتهای سیستمیک
- عفونتهای دهان و دندان
- پیلونفریت-آپاندیسیت-پنومونی
- باکتریوری

8 - عوامل دیگر

- سطح پایین دریافت آموزش
- نژاد افریقایی و آمریکایی
- ژنتیک
- سابقه زایمان زودرس
- کوتاهی قد
- قابلیت انقباض شدید رحمی
- کمود دریافت مراقبتهای دوران بارداری

پیشگیری از زایمان زودرس

اولین قدم در جلوگیری از بروز پره ترم لبیر، شناسایی زود هنگام زنان در معرض خطر است. هنوز با وجود مطالعات فراوان در پیشگیری موقفيتهای چندانی به دست نیامده است. مواردی که پیشنهاد شده است شامل:

- سرکلاژ در بیمارانی که سابقه مشخصی از نارسایی سرویکس دارند
- آموزش مادران جهت نشانه ها و علائم زایمان زودرس
- غربالگری جهت سرویسیت در اولین ویزیت و در هفته 24 تا 28 حاملگی
- کاهش فعالیت
- استراحت (طبق برخی بررسی ها مدرک قطعی در مورد مفید بودن این روش وجود ندارد و همچنین استراحت در بستر به مدت 3 روز یا بیشتر، احتمال عوارض ترومبوآمبولیک افزایش می یابد.)

گرد آوری مطالب: واحد سلامت مادران
زیر نظر جناب آقای دکتر خدایی و جناب آقای دکتر قضاوی

منابع:

- 1 - راهنمای پریناتولوژی .ناشر انج من علمی پریناتولوژی و انجمن علمی پژوهشکان نوزادان ایران. 1388.
- 2 - بارداری وزایمان ویلیامز. ترجمه دکتر بهرام قاضی جهانی .جلد سوم. 2005.